

Наша громада – єдина родина

Де згода в сімействі, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
І.П. Котляревський.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА ПРО ЖИТТЯ НАШОГО КРАЮ №5(31) 8 БЕРЕЗНЯ 2019 РОКУ

Шановні жінки!

Мабуть, символічно, що в перші весняні дні, коли настає тепло й оживає природа, ми відзначаємо свято всіх жінок – 8 Березня. Саме з жінкою нерозривно пов'язані вічні людські цінності: любов, сім'я, діти, дім.

Жінки – це не лише прекрасна половина людства, а й основа світу, без них немислиме саме життя. Саме жінці ми завдячуємо своєю появою на світ, першими несміливими кроками в дитинстві, здобутками в дорослому житті. Жінки народжують та виховують дітей, повсякчас підтримують чоловіків і надихають їх на шляхетні вчинки. Шануймо жінок, бо без них не буде ні хліборобів, ні поетів, ні депутатів, ні президентів!

Від усієї душі бажаю вам, шановні жінки, здійснення всіх життєвих планів, надій і мрій! Нехай молодість, завзятість, віра та удача ніколи не залишають вас! Будьте коханими й кохайте, а ми, чоловіки, робитимемо все, щоб ви почувалися щасливими.

Віктор КОРДУБАН,
голова ради директорів
ПП «Білоцерківська агропромислова група»,
депутат Білоцерківської сільської ради.

Милі жінки! Дорогі мами, сестри, донечки, онучки, кохані дружини й подруги, невтомні працівниці!

Вас називають слабкою статтю. Та насправді на ваших тендітних плечах тримається виробництво, сім'я, дім, виховання дітей, збереження традицій і розвиток культури.

Від усього серця вітаю жінок Білоцерківської громади з Міжнародним жіночим днем 8 Березня. Бажаю вам щастя й міцного здоров'я, успіхів у всіх починаннях. Нехай жіноча мудрість, материнська чуйність та життєва розсудливість і надалі утверджують мир, добробут та злагоду в нашому спільному домі.

Хай у ваших оселях завжди панують мир, злагода і добробут. Будьте завжди усміхненими, сповненими надій та оптимізму.

Іван ЛЕЩЕНКО,
Білоцерківський сільський голова.

Шановні працівниці ПП «БіАГР»!

Сердечно вітаю вас зі святом весни й усіх жінок!

Понад половину колективу підприємства становлять саме жінки. Це завдяки вашій невтомній наполегливій праці щодня створюється та надходить у торгову мережу смачна, корисна, екологічно чиста продукція. Створене вашими руками смакують у різних куточках України і в 17 країнах світу. Ви розвиваєте ПП «БіАГР» та примножуєте його славу, за що вам щира вдячність.

Бажаю добра, здоров'я, зашишки, розуміння й добробуту в родині, нових успіхів та здобутків заради процвітання нашого підприємства й рідного краю.

Оксана КОРДУБАН,
генеральний директор
ПП «Білоцерківська агропромислова група»

Шановні жінки!

Вітаю вас зі святом 8 Березня та висловлюю слова глибокої вдячності за те, що ви є. Ви – надійний тил і підтримка чоловіків, утілення добра й уособлення краси та ніжності, усіх світлих почуттів.

Нехай кожен ваш день буде сонячним і радісним, нехай довкола вас панують любов і гармонія, а на вашу честь розквітають квіти й звучить музика.

Бажаю міцного здоров'я, натхнення для нових творчих успіхів і життєвих перемог.

Нехай поруч із вами завжди будуть надійні друзі та той чоловік, із яким легко здолати будь-які життєві випробування.

Роман КОВАЛЕНКО,
директор ПП «БіАГР».

Чи легко бути жінкою?

Жінок прийнято називати слабкою статтю (хоча вони живуть довше від чоловіків і витримують такі навантаження й випробування, які «сильній статі» навіть не снилися), а ще – прекрасною половиною людства (насправді жінок у світі не половина, а більше – 54%), берегинями сімейного вогнища, красунями, господинями, майстринями тощо.

Ми ж вирішили з'ясувати, як живуть жінкам Білоцерківської ОТГ, чи легко бути «слабкою статтю»? А для цього попросили окремих представниць громади розповісти, як зазвичай вони будують свій день, чим цікавляться, що вважають головним у своєму житті.

Тетяна Андріївна Дубина,
секретар Білоцерківської сільської ради:

– Ні, бути жінкою не важко, бути жінкою прекрасно!

Т. А. Дубина.

Коли любиш свою роботу, то навіть не відчуваєш, що вона важка, клопітна чи забирає багато часу: просто виконуєш її й отримуєш моральне задоволення від цього. Я не розумію

тих людей, які просто відсиджують робочі години. Я б так не змогла...

Мій ранок починається так, як у більшості жінок: прокидаюся о 6-й, варю сніданок, пораю господарство. Ми тримаємо птицю, порося, є собачка...

Увечері після роботи заходжу до сина. Точніше, до онучки Анастасії, їй 3 роки. Вона завжди чекає мене й ні за що не хоче відпускати: «Бабусіно, не йди додому, будеш у нас спати». Із нетерпінням чекаю, коли з Полтави приїжджає дочка з онуком Артемчиком.

Я щаслива жінка, бо маю люблячого чоловіка, який мене розуміє й завжди підтримує, двох дорослих дітей, двох онуків. Онучки – то моя найбільша радість....

Ніна Петрівна Падалій,
в. о. старости сіл Бірки, Вишняківка, Баланди, Стінки:

– Неважливо, жінка ти чи чоловік, важливо, совісна ти людина чи ні. А

совісною людиною бути нелегко. Як староста я спілкуюся з людьми, буваю у них удома, першою дізнаюся про різні життєві проблеми. Прийду додому, й часто не можу заснути:

Н. П. Падалій.

думаю, чим конкретно можна цій людині чи родині допомогти. Але ж я знаю, що так само переживає за жителів громади й Іван Васильович Лещенко.

Так сталося в житті, що в 41 рік я залишилася вдовою. Але в мене є дочки й онучки, тому я вважаю, що як жінка й мати я цілком відбулася. Я живу проблемами своїх дітей. І, звичайно ж, роботою. Я щаслива, коли в нашому старостинському округові все добре, а найбільша радість – коли народжуються діточки...

Світлана Дмитрівна Шипоша,
пакувальник-укладальник сирцеху ПП «БіАГР»:

– Жінкою бути відповідально. Жінка набагато відповідальніша від чоловіка. Принаймні, у нашому суспільстві. Вона повинна народити, виховати дитину, постійно дбати, щоб діти були нагодованими, доглянутими, чистими.

У мене двоє дорослих дітей, старший син зараз у зоні ООС. Він одного разу вже був у АТО, причому тоді не признався: сказав, що поїхав на навчання під Польщу. А вже як повер-

ПП «Білоцерківська агропромислова група»**Запрошує на роботу на такі вакансії:**

- апаратник пастеризації та охолодження молока (освіта технічна, інженерно-технологічна, можливо без досвіду роботи з подальшим навчанням на виробництві для освоєння професійних навиків);
- слюсаря-ремонтника (освіта технічна, інженерно-механічна, можливо без досвіду роботи з подальшим навчанням на виробництві для освоєння професійних навиків).
- водіїв автотранспортних засобів категорії «С», «С1», «Е» (досвід роботи за спеціальністю не менше 2 років).

Ми гарантуємо:

- офіційне працевлаштування з повним соціальним пакетом (відпустки, лікарняні, страховий стаж т. д.);
- високу та своєчасну заробітну плату;
- доставку з смт. В. Багачка, м. Миргорода, с. Остап'є та прилеглих сіл Білоцерківської ОТГ до підприємства (безкоштовно).

За довідками звертатися: відділ кадрів, вул. Лесі Українки, 28, с. Білоцерківка, тел. 067-401-56-63

Важливо**Хто має ремонтувати зупинки**

11 лютого 2019 року Білоцерківська сільська рада висловила занепокоєння щодо стану зупинки автотранспорту в с. Красногорівка.

Оскільки зупинка розташована на автотрасі загального значення Красногорівка – Миргород, яка належить Державному підприємству «Агентство місцевих доріг Полтавської області», то й сама зупинка на праві власності належить теж агентству.

Керівництву був направлений лист та фотоматеріали з проханням вжити заходів щодо ремонту або реконструкції зупинки. Після руйнування конструкції 18 лютого 2019 року Білоцерківська сільська рада направила повторний лист та фотоматеріали ДП «Агентство місцевих доріг», де прохала вжити заходів щодо утилізації автозупинки та встановлення нової. Станом на 26.02.2019 року відповіді не надходило.

Пояснюємо: зупинка є власністю не Білоцерківської сільської ради, а Агентства місцевих доріг Полтавської області. Направлений також лист Басану О. І. щодо призначення комісії для обстеження придатності зупинки в с. Дзюбівщина, оскільки її стан викликає занепокоєння через довготривалість використання.

Виконком сільської ради.

Обмінялися концертами з нагоди 8 Березня Артисти з Хомутця були вражені підтримкою культури в Білоцерківці

Артисти з Білоцерківки на сцені Хомутецького СБК.

— Зі своєю колегою, начальником відділу культури і туризму Миргородської РДА Наталією Халдай я познайомилася під час спільної поїздки до Польщі, Німеччини, Чехії, де ми переймали досвід, — розповідає начальник такого ж відділу Білоцерківської сільської ради й за сумісництвом директор Білоцерківського СБК Наталія

Лук'янець. — Вирішили продовжити творче знайомство й обмінятися концертами, та за постійними клопотами весь час відкладали ці плани. І ось нарешті напередодні 8 Березня такі концерти відбулися.

2 березня у Білоцерківку приїхали самодіяльні артисти Хомутецького СБК Миргородського району. Зовсім невеликий колектив — усього

7 чол. — розважав жителів громади протягом 1,5 години. Запальні українські народні пісні, сучасні хіти та ретро-пісні 70–80-х років знаходили гарячий відгук у глядачів, які нагороджували хомутецьких артистів щирими оплесками. Веселу й життєтвердуючу програму доповнювали жартівливі танці та гуморески.

Підвезення жителів навколишніх сіл у Білоцерківку, як завжди, забезпечив виконком сільської ради. На концерт приїхали поодинокі й цілими сім'ями, тож велика зала СБК була переповненою.

— Я була приємно здивована, що така невелика група митців підготувала повноцінну концертну програму — загалом 25 номерів, — продовжує Н. А. Лук'янець. — У свою чергу гостей із Хомутця дуже вразила матеріально-технічна база СБК: повноцінний європейський ремонт, світлозвукова техніка, загалом підтримка культури з боку сільради. Вони довго не могли знайти будинок культури, бо не вірили, що він розміщується в сучасній відремонтованій будівлі.

Ще більший подив охопив жителів Хомутця, коли наступного дня вони побачили автобуси, на яких наші артисти приїхали з кон-

цертом-відповіддю, та їхні сценічні костюми.

У подорож вирушили народний вокальний ансамбль «Струмочок», танцювальний колектив «Кумоньки», дует «Свахи», дует у складі Н. Лук'янець і заслуженого працівника культури України В. Моспана, гумористка Катерина Шарай. Виступи наших артистів глядачам дуже сподобалися, а коли заспівали Н. Лук'янець і В. Моспан, увесь зал піднявся й довго не відпускав їх зі сцени.

У Хомутецькому СБК того дня влаштували виставку художніх виробів та майстер-класи. Художниця з Балаклії Тетяна Парфенович провела майстер-клас із малювання кавою.

Сповнені приємних позитивних емоцій, артисти вирішили і далі «дружити». Тож чекаймо нових концертів хомутецьких артистів!

Зінаїда МАТЯШОВА.

Активна життєва позиція, незламність і наполегливість забезпечили Білоцерківській команді одразу два перших місця

19 лютого в м. Кременчугі на базі спорткомплексу «Політехнік» відбулася 26 спартакіада з рекреаційних адаптивних видів спорту.

Цього року союз осіб з інвалідністю України вперше запросив Білоцерківську ОТГ долучитися до цього заходу. Роздумувати не стали, тим паче, що нещодавно в територіальному центрі соціального обслуговування (надання соціальних послуг) Білоцерківської сільської ради з'явився автомобіль для перевезення осіб з інвалідністю. Керівництво громади звернулося до соціально активних громадян із вадами здоров'я. І на диво всі п'ятеро запрошених учасників-спортсменів (а команда мала складатися саме з 5 осіб) погодилися взяти участь у змаганнях і здійснити невеличку поїздку в Кременчук.

Сказати відверто, трохи непокоїв стан доріг. Усі знають, які вони в Україні, особливо після зими. І шлях на Кременчук нічим не кращий. Нелегко було ані нашому досвідченому водієві Анатолієві Левченку, ані команді осіб з інвалідністю, але виручив спеціально пристосований транспорт і майстерність водія. І, звичайно ж, велике бажання спортсменів узяти участь у заході.

А хто ж наші спортсмени? Перше запрошення отримав інвалід І групи з

В. І. Трускало отримує нагороду.

порушенням опорно-рухового апарату, великий ентузіаст спорту Трускало Володимир Іванович. До речі, Володимир Іванович першим із нашої команди був нагороджений грамотою та медаллю за І місце в одній із вправ. Фененко Віктор Миколайович із с. Дзюбівщини теж здобув медаль: він переміг у змаганні з перегонів на інвалідних візках. У складі команди були й активні жителі с. Бірки — Козар Олександр Васильович та Зленко

Володимир Миколайович, та наймолодший учасник команди з с. Поділ Тривайло Ростислав.

Білоцерківська команда вперше брала участь у спартакіаді, тож напередодні спортсмени не надто розуміли, в якому форматі відбуватимуться змагання. Попри це, задніх ми не пасли, виступили гідно та набралися досвіду для подальших змагань. Тож хотілося подякувати організаторам

Наші спортсмени під час спартакіади.

спартакіади за запрошення, учасникам — за активну життєву позицію, небайдужість, незламність, майстерність, а також висловити слова вдячності сільському голові за підтримку інваспорту, чуйність, розуміння.

Юлія ФЕЛОНЕНКО, директор територіального центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг) Білоцерківської сільської ради.

До уваги учасників основного та пробного ЗНО у 2019 році

З метою організованого проходження пробного ЗНО повідомляємо, що 25 лютого 2019 року на сайті Харківського регіонального центру оцінювання якості освіти у розділі „Пробне ЗНО“, „Особистий кабінет“ розміщені запрошення-перепустки із вказаними адресами пунктів тестування для участі у пробному зовнішньому незалежному оцінюванні (ЗНО) 2019. Додатком до запрошення є Картка учасника пробного ЗНО 2019 року, яку учасник у пункті проведення ЗНО надає для проставлення відміток про проходження пробного тестування та схеми доїзду до пунктів проведення пробного ЗНО. Запрошення та Картку необхідно роздрукувати самостійно (формат pdf).

Визначити результати пробного ЗНО можна за допомогою онлайн-сервісу, який відкривається по завершенню проходження ЗНО.

При цьому наголошуємо, що реєстрація на пробне ЗНО вважається завершеною, якщо учасники направили оригінали реєстраційних заяв на адресу Харківського регіонального центру оцінювання якості освіти.

Крім того, доводимо до відома учасників зовнішнього незалежного оцінювання, їхніх батьків правила проведення ЗНО. Так, пунктом 4 і 5 розділу XI. Порушення процедури проходження або проведення зовнішнього оцінювання Регламенту роботи пункту проведення зовнішнього незалежного оцінювання в 2019 році, затвердженого наказом УЦОЯО від 16.01.2019 № 8в, передбачено:

«4. Учасник позбавляється права на виконання сертифікаційної роботи, якщо він:

1) має небезпечні предмети та/або речовини, що становлять загрозу для життя та здоров'я учасників;

2) використовує в пункті ЗНО за-

соби зв'язку, пристрої зчитування, обробки, збереження та відтворення інформації;

3) протягом часу, відведеного для виконання сертифікаційної роботи: заважає іншим учасникам виконувати сертифікаційну роботу; спілкується з іншим учасником під час виконання сертифікаційної роботи;

списує відповіді на завдання сертифікаційної роботи в іншого учасника;

вносить з аудиторії матеріали зовнішнього оцінювання (зошит із завданнями сертифікаційної роботи, його окремі аркуші (частини аркушів), бланк(и) відповідей);

має при собі та/або на робочому місці засоби зв'язку, пристрої зчитування, обробки, збереження та відтворення інформації, а також окремі елементи, які можуть бути складовими відповідних технічних засобів чи

пристроїв, друковані або рукописні матеріали, інші засоби, предмети, прилади, що не передбачені процедурою зовнішнього оцінювання (крім дозволених пристроїв медичного призначення, про наявність яких учасник повідомив працівникам пункту ЗНО до початку виконання сертифікаційної роботи);

4) не виконує вказівки та вимоги працівників пункту ЗНО щодо процедури проходження зовнішнього оцінювання;

5) псує майно закладу чи осіб, які перебувають у пункті ЗНО.

5. Учасник, стосовно якого прийнято таке рішення, повинен здавати бланк(и) відповідей старшому інструктору та залишити аудиторію. Після оформлення документів учасник повинен залишити пункт ЗНО».

Звертаємо увагу, що такі ж вимоги застосовуватимуться і до учасників пробного тестування (16 та 23 березня 2019 року).

Людмила ЯКИМЕНКО, т. в. о. начальника відділу освіти, молоді та спорту виконавчого комітету Білоцерківської сільської ради.

Виконком Білоцерківської сільської ради та ветеранська організація глибоко сумують з приводу смерті

жителя с. Поділ, ветерана праці **ЛИХВАРА**

Володимира Миколайовича;

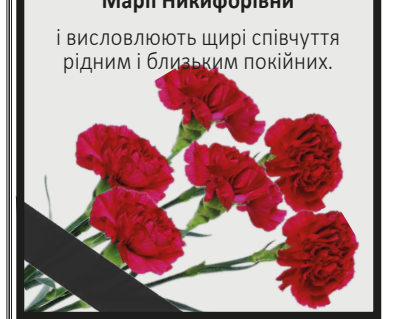
жителя с. Огірківки, ветерана праці, дитини війни **МИЗИНА**

Василя Павловича;

жителя Огірківки, ветерана праці **ПИСАНЕЦЬ**

Марії Никифорівни

і висловлюють щирі співчуття рідним і близьким покійних.

Чи легко бути жінкою?

Закінчення. Початок на стор. 1

С. Д. Шипова.

нувся, документи показав... А це його направили вже вдруге. Переживаю страшно... По телевізору як подивишся: там обстріл, того поранили... Та все ж усі ми сподіваємося на краще.

15 березня виповниться 3 роки, як я прийшла працювати на ПП «БіАГР». Мені дуже подобається моя робота: я зважую сир і розкладаю його по пакетах. Коли заходжу в магазин і бачу наші вироби, особливо сир, мене охоплює величезна гордість за те, що працюю на великому й успішному підприємстві, яке виготовляє смачну продукцію. Ось їздила до дітей у Київ, і в магазині побачила наш сир, то хотілося всім розповісти, що я працюю на цьому підприємстві...

Наталія Андріївна Лук'янець, директор Білоцерківського СБК, в. о. начальника відділу культури і туризму виконавчого комітету Білоцерківської сільської ради:

Н. А. Лук'янець.

— Для мене бути жінкою — це не приймати компліменти чи знаки уваги, а зранку приготувати сніданок чоловікові й синові, зробити щось приємне для них. Але це вдається не завжди, бо я постійно на роботі, навіть у вихідні: то концерт, то поїздка...

Ми любимо всією сім'єю подорожувати. У відпустку їздивмо за кордон. А у вихідні можемо сісти в авто й поїхати в Полтаву: подивитися фільм, покататися на ковзанях.

Коли я зі своїми хлопцями, то вже щаслива. Щоправда, від роботи теж отримую неймовірне задоволення: коли стою на сцені й відчуваю, що люди мене слухають, що їм передаються мої почуття, це мимоволі заряджає енергією, наповнює позитивом. Дуже приємно, коли мою роботу цінують. Ось нещодавно отримала подяку Департаменту культури і туризму Полтавської ОДА. Летіла додому, наче на крилах. І хочеться ще більше працювати.

Вікторія Василівна Городнича, директор Білоцерківської ЗОШ І–ІІІ ступенів:

— Як і для кожної жінки, для мене важливою є родина. Це моя опора й надія. Кожен ранок починається з піклування про найрідніших для мене людей, а після цього йду на роботу.

Я люблю свою роботу, бо дуже люблю дітей. Хочу, щоб вони були щасливими і здоровими. Дитячі посмішки — це велике досягнення у роботі. У мене дві головні мети: щоб у Білоцерківську школу діти ходили

залюбки і щоб батьки хотіли віддати дітей саме в цю школу. Зараз заклади освіти впроваджують програму «Нова українська школа». Вона вимагає придумувати щось нове, нестандартне. Я готова до цього, мені це подобається, і головне — мені вдалося згуртувати команду однодумців, які теж люблять дітей і яким не бракує фантазії, творчості.

Якби мені зараз довелося робити вибір, то я знову б обрала професію педагога. Не уявляю себе на якійсь іншій роботі.

В. В. Городнича.

Вільний час присвячую своїм дітям. У мене їх двоє: дочка, студентка ІІІ курсу Національної юридичної академії імені Ярослава Мудрого, та 10-річний син.

Як і будь-яка жінка, я люблю перемогати. Моя донька схожа в цьому на мене. Вона натхненно навчається, отримує підвищену стипендію і впевнено йде до мети — хоче стати прокурором. Ми дуже рідко з нею бачимося, більше спілкуємося по телефону або ж у скайпі, але теж менше, ніж хотілося б.

Людмила Бугай, апаратниця маслоцеху ПП «БіАГР»:

Л. Бугай.

— У мене троє дітей: старша дочка Каріна навчається в Полтавському технічному університеті, середня Аліна — одинадятикласниця, найменшому синові Владикові 10 років. Бути жінкою, матір'ю, безумовно, важко. Це зараз діти підрости, то стало трохи легше. А коли були малими, з ними було багато клопоту. Але в мене дуже гарний чоловік, він мене в усьому підтримує й допомагає. Коли я на роботі, він і їсти приготує, й маму догляне (з нами живе свекруха, вона лежача).

На ПП «БіАГР» я працюю з 2005 року. Робота неважка, на підприємстві створені всі умови для працівників, і зарплата належна. Не знаю, як би ми жили, якби не було цього підприємства...

Ганна Миколаївна Легка, лаборант ПП «БіАГР»:

— У мене вже дорослі діти: дочка й син. У них різниця у віці 1 рік 8 місяців. Коли вони були маленькими, то справді було дуже важко. Але водночас то були мої найщасливіші роки...

4 роки тому не стало мого чоловіка Олексія Михайловича Легкого, й життя для мене, як ото кажуть, розділилося на «до» й «після». Ми жили з ним душа в душу, ми були призначені один для одного. Він був моєю другою половинкою.

Г. М. Легка.

Ми познайомилися ще в Остап'євській школі: він прийшов у наш 9-й клас після восьмирічки в Запсіллі... А 1975 року після закінчення медінституту його направили головним лікарем у Білоцерківську лікарню.

Коли діти трохи підрости, у Подолі відкрили дитсадок — один із найкращих у районі. І ми віддали туди дітей. Щоранку ми возили їх у Поділ, а увечері забирали. А я пішла працювати на молокозавод лаборантом і відтоді незмінно працюю 40 років. І жодного разу не була на лікарняному за дітьми. Принципово. Бо коли влаштовувалася на роботу, говорили: «О, в неї двоє маленьких дітей і вдома свій лікар! Вона увесь час буде на лікарняному!»

За час, що я працюю, підприємство невідомо змінювалося. І лабораторія теж. Нас було тоді 7 чоловік, а зараз 23. Але в усі часи казали: «Лабораторія — це обличчя підприємства».

Зав. лабораторією Ірина Володимирівна Коржова вміє і людей згуртувати, і налагодити продуктивну роботу. Коли помер чоловік, вона мене дуже підтримала й змусила працювати далі. Сказала: «Залишайся з людьми!» Я одна пенсійного віку, решта — молоді працівники. У нас чудовий колектив, у якому дуже гарно працювати. Я живу роботою.

Любов Петрівна Луць, директор Балакліївського НВК:

— Мій ранок починається близько 5-ї години ранку з віри в те, що цей день буде кращим, ніж попередній. Ні, господарства я не тримаю, навіть собачки чи кішечки в мене немає. Рано прокидаюся, бо живу у Великій Багачці й о 7 год. вже вирушаю до школи. О 7.45 я на робочому місці.

Л. П. Луць.

Оскільки колектив у нас невеликий, то суміщаю обов'язки директора з обов'язками і секретаря, й завгоспа. Досить часто у справах буваю у Білоцерківці, Великій Багачці. Додому потрапляю близько 18.00.

Дуже люблю свою роботу. Найбільшою цінністю вважаю щирі дитячі посмішки, вони надихають, доводять, що правильно обрала професію. На вихідних скачу за вихованцями, за їхньою жвавістю, заклопотаністю. Живу їхніми проблемами та потребами двадцять чотири години на добу.

Найдорощі й найрідніші люди у моєму житті — це двоє моїх доньок і зять, найголовніша людина — внучка Поліночка. На жаль, часу на своїх

дітей практично не вистачає. Тому ціную кожну хвилину спілкування з рідними, особливо з маленькою онучкою.

Валентина Іванівна Курадовець, готувач суміші цеху плавленого сиру ПП «БіАГР»:

— У мене двоє дорослих дочок, вони живуть у Полтаві. В обох сім'ї, діти: старшій онучці 6 років, а онукові скоро буде 4. Щонеділі діти приїжджають у гості, й для мене це завжди свято.

В. І. Курадовець.

12 років я працюю на ПП «БіАГР»: спочатку була заготівельником сировини, їздила по селах, збирала молоко, а коли створили цех плавленого сиру, перейшла сюди.

Якби не завод, то невідомо, чи мої діти отримали б освіту. Тоді був такий період, коли зарплати в колгоспі не платили, а на заводі завжди вчасно розраховувалися, і зарплата завжди була високою.

Мій чоловік теж працює на підприємстві, і теж у цеху плавленого сиру. Буває, в одну зміну з ним працюємо, а буває, в різні. Живемо в Балаклії, але ж дістатися на завод не проблема: всіх возять автобусами.

Про таку роботу можна тільки мріяти: підприємство красиве, гарне, тут дбають про людей. Ми забезпечені і взуттям, і спецодягом, і інвентарем... Важкої роботи, яку неможливо виконати, тут немає: будь-яка людина, яка прийде працювати, справиться з усіма завданнями.

Коли моя дочка навчалася в м'ясокомлочному технікумі, то була на практиці на нашому підприємстві. Їй усе дуже подобалося, дуже хотіла тут працювати. Стільки сліз вилила, але довелося вибирати між роботою й сім'єю. Вона вибрала сім'ю. Тепер працює в Полтаві, хоча і зарплати, й умови роботи у нас набагато кращі.

Світлана Миколаївна Захаренко, заступник директора по заготівлі сировини ПП «БіАГР»:

— Я по життю не жінка, а чоловік, причому в попередньому житті я, мабуть, була льотчиком-випробовувачем. Мені доводилося постійно ризикувати. Я в такому шаленому ритмі працювала! Ким я тільки не була! Наприклад, перша моя робота одразу після школи — касир у торгівлі. Я збирала гроші по всіх магазинах. Пішки обходила їх, йшла кілометрів 6–7 до траси, їздила попутними машинами, потім відвозила гроші в банк у Багачку... У той період ніхто не оглядався, що тебе пограбують. Навіть коли вночі жінки йшли з роботи, то не боялися.

У мене син і дочка, вони близнята. Зараз намагаюся згадати їхні шкільні роки, й не можу. Вони добре

С. М. Захаренко.

вчилися, з ними жодних проблем не було. А я постійно була на роботі, постійно заклопотана. Я знала, що мушу заробляти гроші, щоб забезпечити дітей.

Ви знаєте, неважливо, який ти маєш облік зовні, чи ти чоловік, чи жінка. Важливо, який у тебе характер, яка душа, а головне — чи є в тебе дух. Бо люди ж бувають двоєдині (тіло й душа) і триєдині (коли є ще й дух). Він не в усіх є. Це наполегливість, воля, прагнення до перемоги. Сильні духом люди здатні здолати будь-які труднощі.

Я дивлюся на людей, їхню поведінку, ставлення до інших і доходжу висновку, чи є в них внутрішній стрижень. І практично не помиляюся.

Тетяна Сергіївна Подорожняк, бухгалтер Псільського лісництва:

— Не знаю, що вам сказати... Я звичайна жінка, в мене звичайна сім'я. Працюю, тримаю господарство...

Т. С. Подорожняк.

У Псільському лісництві працюю ду-уже давно. У 1980 році починала касиром, із 1985 року працюю бухгалтером. А чоловік працює водієм на ПП «БіАГР», він уночі йде на роботу. Тому сніданків я йому не готую.

Прокидаюся о 5.30, пораюся по господарству, поспішаю на роботу: взимку лісництво починає роботу о 7.30. Коли випадає вільна хвилинка, дуже люблю в'язати. Але вільного часу практично не лишається. З нами живуть син, невістка, двоє онуків: 16 років та 1 рік і 2 місяці. Отож зазвичай із онучам бавлюся.

Лідія Миколаївна Арендаренко, спеціаліст І категорії загального відділу виконавчого комітету Білоцерківської сільської ради:

Л. М. Арендаренко.

— Раніше я працювала секретарем Бірківської сільської ради, а після утворення Білоцерківської ОТГ перейшла сюди. Тепер щоранку їжджу на роботу в Білоцерківку. Прокидаюся о 5.30, пораюся по господарству, біжу на 7.00 на автобус. Дякувати ПП «БіАГР», жодних проблем із транспортним забезпеченням немає.

У мене двоє дорослих дітей, які подарували мені двох чудесних онучат. Це величезне щастя: бути бабусею. Дочка живе в Бірках окремо, має донечку 2 років, а син із невісткою й маленькою Діанкою (їй 1 рік і 10 місяців) — з нами. Так що увечері після роботи я працюю бабусею: часто заходжу до дочки або поспішаю додому, де мене з нетерпінням чекає Діана. І, повірте, бути бабусею — це найкраща робота у світі!

Записала Зінаїда МАТЯШОВА.

Поповнення в нашій громаді

Вітаємо жителів с. Бірки Срібну
Наталію Миколаївну й Пальонку
Віталія Миколайовича з народженням
первістка - донечки **Варі**.
Нехай ваша маленька Принцеса росте
здоровою, щасливою, чарівною на
радість батькам. Нехай буде татомовою
гордістю й маминою помічничкою, а ще
справжньою нянею для молодших
братиків і сестричок, яких, сподіваємося,
ви обов'язково їй подаруєте.
Односельці та жителі громади.

Дні народження відзначають члени нашої громади:

9 березня

КОЗИЦЬКА ВАЛЕНТИНА СТЕПАНІВНА
(с. Красногорівка) – 65 років;

13 березня

МИХАЙЛЕЦЬ МИКОЛА ПЕТРОВИЧ
(с. Балаклія) – 70 років;

14 березня

ПАВЛИК ЄВДОКІЯ МИТРОФАНІВНА
(с. Балаклія) – 95 років;

15 березня

СВІРІДОВА НІНА ОЛЕКСІІВНА
(с. Красногорівка) – 80 років;
НЕЧАЙ ГАННА МИКОЛАІВНА
(с. Красногорівка) – 60 років;

17 березня

ГОДОВИЧ ІВАН МИКОЛАЙОВИЧ
(с. Поділ) – 80 років;
ОМЕЛИЧ ЛЮБОВ МИКОЛАІВНА
(с. Дзюбівщина) – 70 років;

18 березня

ЦИКАЛО ЛЮДМИЛА ОЛЕКСІІВНА
(с. Балаклія) – 75 років;
КОНДРАШОВ ВОЛОДИМИР МИКОЛАЙОВИЧ
(с. Бірки) – 60 років;

21 березня

ПОДОРОЖНЯК ВОЛОДИМИР ІВАНОВИЧ
(с. Білоцерківка) – 60 років.

Виконком Білоцерківської сільської ради,
рада ветеранів та члени громади віта-
ють іменинників і бажають усім міцного
здоров'я, великого щастя, невичерпного
оптимізму та всього найкращого у житті.
Здоров'я, щастя зичим не на рік –
На все життя бажаєм його щиро!
Щоб радісним і довгим був ваш вік,
З добром, любов'ю, спокоєм і миром.

«Комсомолка, спортсменка, активістка і просто красуня» – ці слова сказані наче про жительку Красногорівки Ольгу Кононенко

На обліку у ветеранській організації
Білоцерківської сільської ради – майже
600 осіб.

Це стільки ж, як на великому під-
приємстві! От тільки якщо на підприємстві
кожен має конкретні посадові обов'язки й
усі виконують роботу дружно і злагоджено,
то ветеранська організація об'єднує дуже
різних людей, до того ж літніх. У ній активно
працюють хіба що одиниці, решта не в змозі
через хвороби, побутові проблеми тощо. Є
й такі, які вважають, що віддали суспільству
достатньо сил і здоров'я, й тепер «хтось» му-
сить подбати про них.

Життєздатність та дієвість такого розпо-
рошеного велетенського «підприємства»
значною мірою залежить від керівника. Із
2010 року ветеранську організацію очолює
жителька Красногорівки Ольга Авксентіїв-
на Кононенко. Про неї наша сьогоднішня
розповідь.

35 років долучала молодь до фізкультури й спорту

Психологи наполегливо радять уникати
спілкування з песимістами та будувати сто-
сунки з активними, енергійними людьми.
Бо люди, які постійно скиглять і нарікають
на труднощі, є справжніми енергетичними
вампірами, які мимоволі позбавлять сил і
зіпсують настрій. А от енергійні люди (зокре-
ма спортсмени) навпаки, зарядять енергією,
оптимізмом, вірою у власні сили.

Ольга Авксентіївна Кононенко – ней-
мовірна оптимістка. До того ж колишня
спортсменка. В юності активно займалася
легкою атлетикою, причому різними її вида-
ми. Навчаючись на факультеті фізвиховання
Чернігівського педінституту, була чемпіон-
кою області зі штовхання ядра.

Після закінчення інституту Ольга Авк-
сентіївна за направленням приїхала у Крас-
ногорівку. Відтоді аж до виходу на пенсію
35 років незмінно працювала на одному
місці – у Красногорівському технікумі, зго-
дом реорганізованому в Красногорівське
ПТУ № 49. Була викладачем, старшим
викладачем фізичного виховання. Має по-
чесне звання «Відмінник освіти України».
Активно долучала до занять фізкультурою
та спортом молодь, сама виступала на рай-
онних та обласних змаганнях. Зокрема, була
рекордсменкою району з легкоатлетичного
п'ятиборства: біг на 200 м та 80 м з бар'єра-
ми, метання диска, гранати, штовхання ядра.

– Більшість із тих рекордів, – розповідає
О. А. Кононенко, – до цього часу лишилися
непобитими. Коли вийшла заміж, то спорт
відійшов на другий план. Однак так чи інак-
ше з ним була пов'язана моя робота.

Ольга Авксентіївна згадує, що в ті часи
в технікумі, а потім ПТУ навчалася близько
700 учнів, працювало троє викладачів фізич-

ної культури. Заклад мав потужну спортивну
базу. Діяли спортивні майданчики на тери-
торії, дві спортивні зали в приміщенні. До
створення одної з них – для занять силовими
видами спорту, тренувань із боротьби – до-
лучилася й Ольга Авксентіївна.

Спортивні секції працювали допізна: аж
до 22-00. А взимку біля ідальні заливали ве-
лику ковзанку, де хлопці грали в хокей. Учи-
лище мало понад 100 пар лиж із черевика-
ми, 20 пар черевиків із ковзанами.

– Навчальний заклад у нас сільськогоспо-
дарського профілю, тож очікувати на значні
спортивні досягнення від своїх вихованців
не доводилося, – продовжує О. А. Кононен-
ко. – Та все ж моя колишня учениця Ольга
Василівна Перова стала чемпіонкою області
з лижних гонок.

Сама ж Ольга Авксентіївна донині захо-
плюється спортивною ходьбою й дуже лю-
бить плавання. Влітку поплавати на Пслі – то
для неї неабияке задоволення!

Завжди підтримує морально і дає слушну раду

Визначальна риса характеру Ольги Авк-
сентіївни – її доброзичливість і любов до
людей. Їй завжди цікаво, чим живуть одно-
сельці, а коли дізнається про якісь пробле-
ми, то без вагань приходить на допомогу.
Відчуваючи її щирість і доброзичливість,
люди діляться з нею своїми бідами, пере-
живаннями, тривогами й надіями, довіря-
ючи найпотаємніше. І вона завжди знайде
потрібне слово, щоб морально підтримати
співрозмовника, дасть слушну раду.

Ольга Авксентіївна Кононенко завжди
мала активну життєву позицію. Коли пра-
цювала в технікумі, її неодноразово обира-
ли секретарем комсомольської організації.
Так що крилата фраза з кінокомедії Л. Гай-
дая «Кавказька полонянка» «комсомолка,
спортсменка и просто красавица» якнайточ-
ніше характеризує її в молоді роки.

Упродовж трьох скликань односельці
довіряли їй бути депутатом сільської ради. А
невдовзі після того, як вийшла на пенсію, її
обрали головою ветеранської організації.

– Мріяла більше часу приділяти родині,
та хтось же має виконувати й громадську
роботу, – говорить вона. – У нас, у раді вете-
ранів, зібралося справжнє ядро активних, не-
байдужих людей. Це Крипак Алла Василівна
(с. Герусівка), Чугуй Ніна Василівна, Бондар
Ніна Миколаївна (с. Білоцерківка), Шарай
Поліна Пилипівна, Омелич Любов Миколаїв-
на (с. Дзюбівщина), Скиба Марія Іванівна (с.
Лугове), Мацько Андрій Андрійович (с. Коно-
пілька), Корнієнко Ніна Олексіївна, Свірідов
Борис Якимович (с. Красногорівка), Отчена-
шенко Віра Федорівна (с. Сидорівщина) та
інші. Ми організуємо цікаві й змістовні
заходи, вітаємо ветеранів напередодні свят,
зокрема з ювілеями. Є й такі старенькі, які

О. А. Кононенко. Фото автора.

раді, коли до них бодай зайдеш до хати й по-
гомоніш, бо іншим на них не вистачає часу.

Жінка ніколи не дозволяла собі викону-
вати доручену роботу абиак. Зізнається: най-
болючіший, найнеприємніший обов'язок,
що крає душу – це проводити в останню
путь померлих. Але й тут вона старається:
завжди допоможе та підтримає рідних, від-
дасть належну шану покійним.

Людина віруюча, О. А. Кононенко очолює
релігійну громаду місцевої церкви великому-
ченика й цілителя Пантелеймона. А ще вона
бере участь у художній самодіяльності, при-
чому її шлях до інструментального ансамблю
«Барви» був незвичним. Принаймні, дещо
несподіваним для неї самої.

Якось, перестрівши Володимира Була-
та з контрабасом на плечах, поцікавилася,
куди це він його несе. «То ви знаєте, що це
контрабас?», – здивувався такій обізнаності
чоловік. «Аякже, знаю, – відповіла Ольга
Авксентіївна. – Ще коли навчалася в школі,
то відвідувала гурток народних інструментів
і грала на тенорі».

Звістка про музичну грамотність Ольги
Авксентіївни невдовзі докотилася й до керів-
ника ансамблю Тетяни Іващенко, яка вмови-
ла спортсменку приєднатися до колективу.
Відтоді О. А. Кононенко у складі ансамблю
виступає на концертах, відвідує репетиції,
а для цього нерідко їздить у Велику Багачку
(репетиції ансамблю відбуваються в тамтеш-
ній музичній школі).

Кажуть: Бог посилає людині стільки ви-
пробувань, скільки вона здатна витрима-
ти. Не уникла такої перевірки на міцність і
О. А. Кононенко, опинившись в обіймах тяж-
кої хвороби. Та ми віримо: Ви витримаєте цей
іспит долі, шановна Ольго Авксентіївно. Ви
мудра і напрочуд сильна жінка. Ви потрібні
людям. І громада триматиме за вас кулаки...

Зінаїда МАТЯШОВА.

Виступ народного аматорського хорового колективу «Живі джерела» у супроводі інструментального ансамблю «Барви». Сидить тре-
тя ліворуч – О. А. Кононенко.

ПОСМІХНІТЬСЯ

Купив на 8 березня дружині
кавову чашку, приклеївши
до неї чек від телевізора.
Тепер вона навіть боїться з неї
пити...

А пам'ятаєте, раніше в дитя-
чому садку намалюеш мамі
на 8 березня «каляки-маляки»,
й вона так радіє! Чомусь цей фо-
кус із дружиною не проходить.

Життя жінки – суцільне ЛА ЛА
ЛА: встала, розбудила, прове-
ла, попрала, попрасувала, приго-
тувала, прибрала, забрала, уроки
зробила! Коротше: суцільна ПІСНЯ!

– Кохана, у нас є що поїсти?
– Їж усе, що знайдеш у холо-
дильнику.
– Ах ти, господине моя! Сама лід при-
готувала?

Квіти не найпрактичніший по-
дарунок на 8 Березня. Постоять
пару днів, а далі в смітник. Інша
справа свиняча голова. Це і суп, і хо-
лодець, і просто красиво.

Ідеальна дружина – це жінка,
яка народилася 8-го березня, і з
якою ви познайомилися і одру-
жилися 8-го березня. І це не тільки
економія на подарунках!

Нехай тільки спробує коли-небудь за-
питати: «Любий, а ти не забув, який
сьогодні день?»

– Любий, а подаруй мені на 8
Березня... щось такееєєє, що б я
ніжко трохи придавила, а воно
так ррраз... і від нуля до сотні за 3 се-
кунди!
– ВАГІ?!!!

– Коханий, ти купив мені на 8 бе-
резня подарунок?
– Звичайно, люба.

– А він мені сподобається?
– Якщо не сподобається, віддаси
мені, я про такий спінінг давно мріяв.

– Любий, я не здала на права.
– А що завалила? Теорію? Прак-
тику?
– Інспектора, дерево і двох бомжів.